

هه لفرین

ئیره ج پزیشک نیا
له فارسییه وه: فه رانهز ئاغبه یگی
(یه زد)

ئاخری پوژئی، دهم ئیوارئی دهرکی قه فه سه که ئاواله مایه وه. زهریله * چکوله که له میژ بوو به هیوای وهما دهر فه تیک بوو. له وه تی وه بییری ده هات له ناو قه فه سیکا به ند کرا بوو. نه یده زانی کی خستویه تییه ئه ویوه. رهنگه هر له ناو ئه و قه فه سه دا له دایک بووی. ئیستا ئه دی هه موو شتی بۆ ئه و ماندوویه تی دینا.

تا که ی ده یوانی له سه ر چیلکه یه که وه به پهریته سه ر چیلکه یه کی تر، یان په نجه ناسکه کانی له نیوان تیله کان قایم بکا و بچریکینئ، ته نانه ت له چریکاندنیش وه ره ز بوویوو. بۆ کی بچریکینئ؟ وه رزی به هار و هاوین هیشتا باشتر بوو؛ لانی که م به پوژ قه فه سه که یان به په لکی داریکه وه هه لده واسی و خوره تاویکی خوش جه سته ی گهرم دادینا. پۆلئ چۆله که له سه ر په لکه کانی دار له بان سه رییه وه، ده نیشتن و هه لده فرین و جیکه جیکیان ئه وی سه رخوش ده کرد. کاتی به پۆل هه لده فرین، ئاره زوی ده کرد له نیوان تیله کانی قه فه سه وه بچیته دهر و بال بگریته وه و به شوین چۆله که کاند له ژیر ئاسمانی که وه یی گه پریان بکا. کاتی ئه وان له لیو هه وز هه لده نیشتن و ئاویان ده خواره وه، ئه ویش ده چوو باله کانی له کاسه یه کی بچوکی کاشیدا ده شوژد که له سوچی قه فه سه که دانرابوو. به ئاواته وه بوو پوژئی له لیو هه وز هه لنیشت و وه ک چۆله که کان به شاشای دلی * ئا و بخواته وه. له قه فه سه که یدا نه قه ت تییری خواردبوو، نه قه ت ئاوی ئاسوده یی به گه روودا پویشتبوه خوار.

له هه موو شتیکی قه فه سه که جاړز بوو بوو... به لام به و حاله ش پوژگاری هاوین و به هار خراپ نه بوو، هر جور بایه له گه لای پا ده مات، به لام نیستا نه دی نه ده کرا تاقه ت بینئ. قه فه سه که یان له ناو دالانیک دانابوو که له ویوه هیچ شتیکی دیار نه بوو. تهنیا په نچکئ ناسمان له کولانکه ی سهربانه وه دیار بوو که زهریله چکوله که همیشه له ویوه بو ده ری دی پوانی. جاری وا قالوئیک دی ده دی که تیژ تیده په پی و جاری واش له کولانکه وه، پشیله یه کی رهش سهری دینا ژورر که نه و قه ت نه یتوانی بوو سهری چاوی بکا. شه وانه سهرمای ده بوو. نه و ناوه ی له قه فه سه که شدا بو یان داده نا ده یبه ست، نه و همیشه له سووچیک ه لده کورما و گوئی له دهنگی جوراوجور ه لده خست که هیچ کات نه ده برپاوه.

حه زی ده کرد له نیوان تیله کانی قه فه سه وه ده ریزان بی، جا نه و که په ت خوی ده یزانی چ بکا. یه کراست به ره و ناسمانی که وه یی ملی پیی ده گرت و ده پویشت. له به ختی خوی نیستا... ده رکی قه فه سه که له سهر پشت کرابووه وه و ده یتوانی به هه موو ناواته کانی بکا. دهنگی قالوه کانی ده هاته گوئ و سووکه له رزه یه ک ده خزا ژیر باله کانییه وه. نه و همیشه له قالوه کان ده ترسا. چنه د جار له سهر چیلکه کانی قه فه س بو نه م لا و نه ولا قه له م بازی دا. چنه دهنک هه رزی خوار و له پر بی هیچ بیرکردنه وه، بالی گرتنه وه و له قه فه سه که هاته ده ری و خوی گه یانده لیو کولانکه که. له سهر له ته خستئ هه لنیشت و سهری ده وروبه ری کرد. خه ریک بوو دلای له لیدان بکه وئ. سنگی ده هاته پیش و ده چوووه ژورر. نه و قه ت نه وه نده دوور ه لنه فریبوو. کزه بایه کی سارد

په ره ورده کانی جهسته ی هه لده داوه. زه رده ی خور هیشتا له سهر چلووکی داره کان و له لیو سهربانه به رزه کان و له دوندی کیوه پر به فره دووره ده سته کان هه مابوو. زهریله چکوله که نه دی گوئی له هیچ شتیکی نه بوو، تهنانه ت ترسی له و قالوانه ش نه بوو وا پؤل پؤل به سهریدا تیده په پین و قاره قاریان ده کرد. ده یویست له ژیر ناسمانی که وه ییدا گه پان بکا. ده یویست بچیته سهرچلووکی زی پینی داره کان و له وئ به یادی پوژگاری به هار، په رپوالی سهرمابردوی به تینی خور گهرم دابیئیت.

باله کانی ماندوو بوو بوون، به لام هیچ به لایه وه گرینگ نه بوو. ده بوو دیسان بال لیدا. به کرووشمهی* چاوی برپیووه چلووکی نه و دارانه ی که به سونگه ی تیشکی خوره وه ته لاییان ده نواند. قه وه تیکی دا له بالی و دیسان هاته هه لفرین. خولیک لیدا و خوی گه یانده سهر چلی داریک، به لام خور زور له سهرتر بوو، ده بوو دیسان هه لفری. له چلیکه وه بو چلیکی تر بازی ده دا و کلکی ده جوولانده وه و ده یروانییه بان سهر و هه میسان به ره و چلی سهر وه بالی لیده دا. به هوی جووله جوولیه وه چنه د گه لای وشکه لاتوو که له نیوان چله کاندای گیریان کردبوو، ترانان و که وتنه خوار. ناخری خوی گه یانده به رزترین چل که خوری لی که وتبوو. له مه ودوا نه دی هه ر ناسمانی که وه یی دیاری ده دا و هیچی تر. قالوه کان هیشتا هه هه لده فرین.

که مئ چاوی له خور کرد که کیوه کان بو قووتدانی ده میان کردبووه وه، زهریله چکوله که هیشتا خوی گهرم دانه هیتابوو که خوریان ناوه ژووی نه و دیو کرد*. ته زووی سهرما زیادی ده کرد و ماوه یه ک دواتر ده نکوت توژی

خۆلەمیشیان بە ھەموو شوینتیکدا ھەلپژاندوو، بیجگە لە پەشایی، شتێ بەدیارەو ھەبوو، زەرێلە چکۆلە کە کتوپر کەوتبوو تارکییەو. پێیەکانی دەلەرزێ و دەترسا خۆی لەسەر چل بۆ پانەگیرئ. ھەوا تاریک بوو بوو. ئەدی بپرستی نەمابوو لەسەر دار خۆی بەند بکا. سەربانیکی ھەلنا و بەرەو ئەوێ ھەلنفری. بەلەکانی قورس بوو بوون، با بۆ ئەو لا و ئەولای دەبرد، وەختێ گەشتە سەربانە، ھێچ ھێزێ لە بەلدا نەمابوو، دەتکوت بەلەسووکەکانی لەپر دا بوونەتە بەلێکی ئاسنین.

ماوەیەک چاوی لەم لا و ئەولا کرد. ئاسمانی کەوھیی جیگای خۆی بە پەشاییەکی سامناکا بوو. لەپر دەنگێ بە گوێی زەرێلە چکۆلە کە گەشت. دەنگێ کە وەک دەنگی خۆی لەگەڵی ئاشنا بوو. دەنگی ئەو پشیلە پەشە بوو کە بەردەوام لە کولانکەیی دالانە کەوھ سەری دینا ژوورئ و زەرێلە چکۆلە کە قەت نەیتوانیبوو بپروانیتە چاوی. دەنگی پشیلە کە کات لەگەڵ کات نزیکتر دەبوو ھەو.

با خێراتر بوو بوو ھەو و کەم کەم بە نێوان دارەکان و بە بان سەربانە خەبەنگەکاندا* لوورەیی دەکێشا. برفەییەک لە چاوی پشیلە کە دەدرەوشا، ھەر زەرێلە چکۆلە کە چاوی پیکەوت، لە شەقەیی بەللی دا. ئەدی جێیەکی شک نەدەبرد لێی بنیشیتەو. لە پشیلە کە و تاریکی دەترسا. بە بەللی شەکەت و قورسییەو لەگەڵ بەلدا لە ئاسمان، خولی دەخوارد و لە بیرێ دۆزینەوھیی پێگایەک بوو. بەرەو خوار و ژوور ھەلنەسووپا و جارجار ئەوھندە بەللی ماندوو دەبوو کە ناعیلاج خۆی لە ھەوادا وێڵ دەکرد و با بۆ ئەو لا و ئەولای دەبرد. سەرلێشێواو مابوو ھەو. ئەدی چاویشی ھێچی نەدەدی. لەناو تاریکی ھەلنەخولا و بەشوین

دۆزینەوھیی قەفەسە کە یەو ھەبوو. لە پێیەک دەگەرا کە دیسان ئەو بۆ دالانە تەنگە بەرە کە بیاتەو ھە بۆ لای کاسە ئاوە کە و بۆ سووچی قەفەسە کەیی، بەلام بەلەگەل خۆی دەیگێرا و لەناو تاریکیدا خولی پێدەدا...

پەراویژەکان:

- * زەرێلە: زەردەزێرە، مەلێکی بچوکی پەنگ زەردە کە لە کەناری دەچی.
- * بە شاشای دلی: بە ویست و ئارەزووی دلی.
- * بە کرووشمەیی: بەکزی، بەماتی.
- * ئاوەژووی ئەو دیو کردن: بریتییە لە قووتدان، خواردن.
- * خەبەنگ: شیروانی.

سەرچاوە:

م. آزاد (١٣٤٢)، یادنامەیی ایرج پزشکی نیا، مجلەیی آرش، شماره ٦.